

ZÁBRADLÍ

Dt 22,28

kázání z bohoslužby z 8. 6. 2013 – br. Jonczy Radomír

„Když vystavíš nový dům, uděláš na střeše zábradlí, neuvalíš na svůj dům vinu za prolitou krev, kdyby z něho někdo spadl.“ (Dt 22,28)

V uplynulých dnech prošly tisíce lidí v našich i jiných krajinách těžkou životní zkouškou. Příroda, narušována nezodpovědnými zásahy nás lidí, opět ukázala svou nevlídnou tvář. Ničivé povodně na území naší republiky vyhnaly z domova desetitisíce lidí a připravily jim krušné chvíle.

I. Podobenství o dvou stavitelích

Při sledování televizního povodňového zpravodajství jsem se neubráníl vzpomínce na jedno z Ježíšových podobenství, které už tady dnes v rámci prvního biblického čtení zaznělo, podobenství o dvou stavitelích:

Žili, byli dva muži, jeden rozvážný a druhý bláznivý. Rozhodli se, že si každý z nich postaví svůj vlastní, nový dům.

a) Stavitel bláznivý

Bláznivý k tomu přistupoval jen tak halabala. Do písčité půdy poblíž řeky zarazil několik kúlů a v rychlosti na nich vybudoval svůj dům. Pravděpodobně potřeboval co nejdříve bydlet.

Už celá tisíciletí jej kvůli tomu /asi právem/ považujeme za blázna, ale co když on, ani nikdo z jeho předků, netušil, že se lokalita, ve které chce stavět, může stát oblastí zátopovou? Co když na bezpečnou stavbu se skalním podkladem neměl dost finančních prostředků? Co když se musel co nejrychleji postarat o zázemí pro svoji rodinu, kterou právě založil? Co když mu více než na domu samotném záleželo na tom, k jakému účelu bude sloužit? Možná to s těmi základy podcenil, ale co když si právě on na terase svého domu, podle příkazu Mojžíšova, poručil přidělat pevné zábradlí, protože se už upřímně těšil na to, že si tam bude moci bezpečně hrát se svými dětmi, nebo si jen tak povídat se svými přáteli?

b) Stavitel rozvážný

Rozvážný stavitel určitě neprohloupil, když ke svému projektu přistupoval s odpovědnou rozvahou. Možná ani on nebyl dost bohatý, ale do projektu s precizností sobě vlastní vložil veškerý svůj um, síly a nahromaděné prostředky. Pochtivě plánoval, kopal a budoval. Nic se mu nedalo vytknout, ale co když při plánování a realizaci svého nového domova zapomněl na všechno i na všechny ostatní? Co když zrovna právě on ve svém projektu zapomněl uplatnit Mojžíšovu radu k vybudování terasy chráněné zábradlím? Co když nakonec právě díky tomu zůstal ve svém dokonalém domě úplně sám?

Prostomyslnější stavitel sice o svůj nedokonalý dům během několika minut přišel, ale co když mu ti, se kterými se na střešní terase svého chatrného domu družil, po kata-

strofě nabídli solidární pomoc při stavbě domu nového, pevnějšího a dokonalejšího? V nouzi přece poznáš přátelé.

II. Symbolika Mojžíšova zábradlí

Text z Tóry, který nás upozorňuje na nutnost stavění teras s bezpečnostním zábradlím, mne svou hloubkou docela fascinuje. Je až neuvěřitelné, do jakých detailů se Mojžíš ve svých spisech pouští. Ve výroku o zábradlí svým čtenářům stručně a jasně připomíná několik důležitých skutečností:

a) Pamatuj na své bližní

Z Boží stvořitelské dílny jsi přece vyšel jako tvor společenský. Uzavřeš-li se sám do sebe, nebudeš nikdy šťastný. Zůstaneš sám, všemi opuštěný.

b) Dbej o bezpečí svých bližních

Dbej o jejich bezpečí fyzické, sociální i zdravotní. Je-li tvůj bližní ohrožen, nemůže ti být jeho osud lhostejný. Stavěj pohotově zábradlí k jeho ochraně. Přejde-li tvůj bližní k úrazu, bude štít tvého domu poškrvněn jeho krví.

c) Dbej o duchovní bezpečnost svých bližních

Evangelický teolog Ondřej Stehlík v jednom ze svých kázání napsal: „Ježíšovu podobství o dvou stavitelích často lidé chybně rozumějí jako instrukci pro hledání své vlastní soukromé spásy. Zakládají své životy i domy na skále a na pevných základech ne proto, aby tím sloužili druhým, ale aby měli na co být pyšní.“

Příteli, dům, který stavíš, není tvůj soukromý byznys. Když jej buduješ, jsi odpovědný i za životy ostatních. Když stavíš dům své spásy jen sám pro sebe, pak svým ego-centrismem ohrožuješ sebe i druhé.

A nenamlouvej si, že svým bližním stavíš bezpečnostní zábradlí tím, že jim do nekoněčna připomínáš, že mají žít, myslet, věřit a jednat stejně jako ty. Mojžíšova výzva k sestrojení zábradlí na terase tvého domu není výzvou k moralizování, ale k budování společenství lásky, která je tou nejbezpečnější ochranou před duchovním pádem, úrazem a smrtí tvých blízkých.

d) Netrap se kvůli svým bližním

Při úsilí o zabezpečení svých bližních nezapomínej na to, v jaké realitě žiješ. K hříchem poznamenané podstatě nás lidí pády prostě patří. Ani to nejkvalitnější zábradlí nedokáže nebezpečí našich pádů zcela vyloučit. Zaujalo mne, jak základní text našeho dnešního kázání před nedávnem z hebrejštiny přeložil pražský rabín Karol Sidon. „Postavíš-li nový dům, udělej na jeho střeše zábradlí a neznečistíš tak dům svůj krví, kdyby z ní spadl ten, kdo z ní spadnout má.“

Ten, kdo má spadnout, spadne. Tomu nakonec stejně nezabráníš. Stavbou zábradlí však uchráníš svůj dům od jeho potřísnění krví a Bůh pak v den soudu nebude požadovat krev tvého bližního ze tvých rukou. (Ez 33,8) Stavěj pro druhé zábradlí, udělej pro jejich záchranu maximum možného, to ostatní pak už nechej na nich a Pánu Bohu. Jinak se zbytečně utrápíš a stejně tím nic nevyřešíš.

III. Ničivé záplavy posledních dnů

Záplavy ničí střední Evropu. Taková je realita zla, ve které žijeme. S tím už žel asi moc nenaděláme. Ale Bohu díky za dar lásky, solidarity, za lidský um, za nekoneč-

nou obětavost hasičů, vojáků, policistů, zdravotníků, dobrovolníků, štědrých dárců a všech, kteří svým vlivem tlumí bolesti našeho někdy neutěšeného světa.

Záplava hříchu ničí tento svět. Taková je realita, ve které žijeme. S tím už žel asi taky nic moc nenaděláme. O to více však díky Bohu za dar lásky, odpuštění a tolerance. Díky za všechny, kteří jsou ochotni dům své spásy s Hospodinovou pomocí stavět na pevném základu zvaném Ježíš Kristus, sdílet se o něj s ostatními potřebnými a přinášet tak padlému lidstvu novou naději.

Nezapomeňte přátelé, dům s pevným základem a společenskou terasou opatřenou Mojžíšovským zábradlím, určitě stojí za to. Amen.